Wanad rahwa laulud.

1.

Pois läks metsa künadmaije.
Papa pärewa nõmokselt
ja ärgi päewa õhtuselt.
Mis ta metsa tõi esta leidis?
Leidis joo kuiwerada,
Kaerakut ja kurewada,
Wiis pun punred puna õlest,
Wiis aga kannud kalleu täis.
Ei põlnd pilgata puune minna.
Läks oga kõige nukesoje,
Nukesoje, posukesoje.
Ema üllewalle waatas pregu noori!
Läks jälle mehe nõ ti tagajoi.
Mis ta mehest esitoo leidis?
Leidis neiud mängimast
Ja kiwi seewul kepimast.
Hulda kupsud ned sumajd,
Ise pärwad pärmoroijd.
Ei põlnd pilgata puune minna.
Ema üttes: ole waida pregu noori!
Panene püsid püdemaije,
Panene ohtad õiemaije,
Noored kinni nõspemaije
Wõrgud kinni wõttemaije."
Hõlg, nõlg memmekene,
Neiud jõwad neljas riaw,
Eest mina liikan kelmis koredad
Ja ka wiest kaderkaelad:
Wanelt mina wõtan waese lasse.
Kui on õnne, jis elame
Kui on terwest, jis tehme tööd.

2.

Minu wend kui wikerkaarti
ja ompweg kui raagi oks.
Tõdipreg kui kaewa kõrt.
Jui tee witsa õige warwa
Palwe läigud läbi wiip.
Oh pea wenda, mis minule

Ja pea naesu, mis wennale.
Kus ka sõsaras nõosta,
Sinna sõsaras kiriku.
Kus ka tallutoo nõosta,
Sinna tallutas kanawa.
Wõla waegas kuulamaije,
Ja neiud warjust waatamaije.
Kübarakile kukka kanawas,
Ja pewkli pire wärawas,
Ülpaekle õija all
Ja pärnikile kõrda all:
"Oleks jeanesi minule!"
Läks läks kõlas kõitemaije,
Ja jõja ohju oidemaije.

3.

Minu wend oli waremuses,
Elas Oenu mõisa jures.
Kaksas wõsti õuelemaije.
Jook joosi, jooda kobuse,
Kaegas kaisi, anna saaru.
Minu meelen wõlla minna
Jõlge tahta, jõe peresse
Tere, tere õige õue
Tere, tere õunna õue.
Tere wärawa waski pulka.
Tere kuba õunikõne,
Tere ukse ummerkuraske,
Kahes pool kana nunasta.
Tere, tere preni neidu.
Neiu läks sõita weeretama
Kõrda alla allikasta.
Tere aija, tere anna,
Tere õrmas pennudikene.
Ormas proua jis anna jund!
Kust ma sulle jund wõin anda,
Kui ma jood ei ühti tunne?
Mis mujt kühjost tunda on?
Ma ju põle käes selta.
Ma ju Saaga mõisasta.
Kudelepa kaie põeg